

[Wilhelm]

skal altså ikke være partierne, folketinget som sådant, der udpeger dem, det skal være ministeren, der gør det.

Endelig vil jeg sige, at jeg finder, det er noget hykleri, det, der står i lovforslaget pkt. 5 om, at de forskellige mennesker, der skal hentes fra landbruget, industrien osv., ved udnævnelsen skal kunne afkræves en erklæring om, at de ikke vil varetage gruppe- eller særinteresser. Ja men hvad pokker er det så man har tænkt sig de i virkeligheden skal? Jeg går ud fra, at de hverken vil eller kan varetage gruppe- eller særinteresser i den forstand, at de fuldstændig forvrider lovene, hvis lovene ellers havde været klare og tydelige. Men at de selvfølgelig vil fortolke længst muligt i den retning, som de forskellige erhvervsinteresser, de repræsenterer, ønsker det, er da klart, og det er noget pjat at ville have en ministerbeføjelse til at afkræve dem en erklæring om, at de ikke vil gøre det. Selvfølgelig gør de det, og det vil være en forværning at afkræve dem en sådan erklæring, som ingen mennesker selvfølgelig kan overholde.

Som sagt er vi tilhængere af selve dissenordningen, vi er modstandere af den anden del af lovforslaget, og vi håber, dette kan deles op, sådan at man ikke får disse to ting koblet sammen.

Arne Bjerregaard (KrF):

Ak ja, ingen roser uden torne. For en gangs skyld er jeg næsten fuldkommen enig med hr. Glistrup. Den første del af lovforslaget er vi også helt enige i, altså dissenordningen. Den må også gerne være lovfæstet uden bemyndigelse til ministeren. For selv om ministeren vel er ganske udmærket – og vi har den allerstørste respekt for ministeren – har vi ikke tiltro til, at ministerens omgivelser altid vil være så saglige, at de kan se bort fra gemene politiske og andre særinteresser.

Når det er indføjet her, kunne man selvfølgelig også, som hr. Glistrup sagde, komme til at tænke på fortiden, altså om det, man ønskede at undgå, ikke netop var, at der skulle være nogle obsternasige imellem, som ville sige nogle sandheder, måske på en ubehagelig måde. Det kunne man jo pænt undgå ved, at ministeren fik lov til at udnævne dem, så han kunne få nogle dikkende lammehaler, der ville varetage politiske og må-

ske endda faglige interesser. Det kan man få ud af det; jeg siger ikke, det bliver konsekvensen med den nuværende skatteminister, men vi har en erfaring for, at der skiftes hurtigt på den post, og man ved jo i alt fald aldrig, hvad man får.

En ting undrer mig selvfølgelig, og det er, at de større partier ikke har samme opfattelse som ministeren af forslaget, idet man jo dér plejer at være pænt rundhåndet med at uddele de ting, som har en smule honorar i sig, mens vi små selvfølgelig aldrig får noget.

Men jeg synes, det vil være ubehageligt, hvis vi også inden for retsvæsenet skal til at dyrke et næsten pampervælde; ja, undskyld, jeg siger det så hårdt, men det forekommer mig at være det, der er ideen. Når jeg ser alle mulige andre steder, såvel inden for som uden for den politiske verden, hvor man har mulighed for politisk besættelse, ryster det mig, at man kan fortsætte ad den vej.

Jeg håber, at ministeren af dette har forstået, at jeg finder det næsten utilladeligt, at man stiller et forslag af den art.

Flygaard (DR):

Det foreliggende lovforslag falder klart i to dele. Den første del skal jeg ikke gøre mange bemærkninger om; den kan retsforbundet tiltræde. Jeg vil dog gerne gøre den bemærkning, at vi skal måske nok have fjernet bemyndigelsen for ministeren til at fastsætte, hvornår man skal gennemføre den fulde dissens; det må man kunne få fastsat i loven.

For så vidt angår den anden del af forslaget, med hensyn til sammensætning og udpegning af landsskatterettens medlemmer, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at det nok må anses for betænkeligt at lade ministeren foretage denne udpegning; det ville være bedre, hvis det var folketinget, de foretog denne udpegning.

Jeg vil gerne også spørge ministeren, om han forestiller sig, at man får en bedre sammensætning ved at udvide den repræsentation, der er, for så vidt angår landbruget, industrien, håndværket, handelen, de liberale erhverv samt lønmodtagerne. Det kan meget nemt efter vores opfattelse komme til at smage lidt af en korporativ dannelse; det håber jeg ikke har været tilsigtet fra ministerens side.